

سندروم ریوی هانتاویروس Hantavirus Pulmonary Syndrome

بیماری از حیوان خانگی به شما وجود ندارد. در امریکای شمالی، هیچگونه مدرکی دال بر انتقال بیماری از انسان به انسان یافت نشده است.

چه کسانی در معرض خطر ابتلا به هانتاویروس قرار دارند؟

کسانی که در مناطق حضور ویروس زندگی می‌کنند و در تماس نزدیک با بزاق، ادرار، فضولات یا لانه‌های موش آهویی هستند ممکن است در معرض آلودگی به این ویروس باشند. البته احتمال این اتفاق بسیار اندک است. حضور پر تعداد جوندگان داخل و اطراف خانه مهم‌ترین خطر تماس با هانتاویروس می‌باشد.

چه فعالیت‌هایی م را با خطر مواجه می‌کند؟

فعالیت‌های خاصی ممکن است شما را بیشتر در معرض آلودگی با HPS قرار دهد، اموری مانند تمیزکاری ساختمان‌های بلااستفاده و کار در امور ساخت و ساز، تأسیسات و کنترل آفات.

کارگران و مالکان خانه‌ها ممکن است در گریه‌روها، فضاهای زیر خانه، یا ساختمان‌های خالی یا به ندرت مورد استفاده مانند کلبه‌ها، کاروان‌ها و انباری‌های باغی که ممکن است موش داشته باشند در معرض این ویروس قرار بگیرند.

افرادی که به پیاده‌روی و طبیعت‌گردی می‌پردازند نیز ممکن است به هنگام استفاده از سرپناه‌های آلوده یا چادر زدن در محل سکونت موش آهویی در معرض این ویروس قرار بگیرند.

در صورتی که شما در فضاهای بسته‌ای کار، بازی، یا زندگی کنید که محل زندگی موش آهویی است، احتمال آلودگی با هانتاویروس بیشتر خواهد شد. در موارد نادر، افرادی که مبتلا به HPS شده‌اند گفته‌اند که قبل از بیماری، موش یا فضولاتش را ندیده‌اند. حتی اگر موش آهویی یا فضولاتش را مشاهده نمی‌کنید باید اقدام‌های احتیاطی را در پیش بگیرید.

چگونه می‌توانم از خودم محافظت کنم؟

بهترین روش برای پیشگیری از آلودگی با هانتاویروس پرهیز از تماس با موش آهویی، فضولات، ادرار، یا بزاق آن است. شما می‌توانید این کار را با کنترل جوندگان داخل و اطراف خانه انجام دهید. موش‌ها را از خانه بیرون کنید و روش تمیزکاری ایمن را فرا بگیرید.

با پیروی از دستورالعمل زیر خانه‌ی خود را از وجود موش پاک کنید و محل‌هایی را که آنها بوده‌اند به طور ایمن تمیز کنید. قبل از

سندروم ریوی هانتاویروس چیست؟

سندروم ریوی هانتاویروس (HPS) بیماری شدیدی است که توسط ویروسی به نام هانتاویروس ایجاد می‌شود. این بیماری نادر نخستین بار در سال 1993 در جنوب غربی ایالات متحده و در سال 1994 در غرب کانادا کشف شد. هر ساله در بریتیش کلمبیا فقط چند نفر آلوده به هانتاویروس گزارش می‌شوند.

علامت آن چیست؟

شروع بیماری HPS «شبیبه به آنفولانزا» است. در مرحله‌ی اولیه بیماری ممکن است علائم زیر را داشته باشید:

- تب؛
- درد عضلانی؛
- سردرد؛
- حالت تهوع؛
- استفراغ؛ و
- تنگی نفس.

اگر بیماری وخیم‌تر شود، مایع در ریه‌های شما جمع می‌شود و تنفس را سخت‌تر می‌کند. در امریکای شمالی 1 نفر از هر 3 نفر مبتلا به HPS فوت شده است.

آیا درمانی وجود دارد؟

هیچگونه درمان، دارو یا روش معالجه‌ی خاصی وجود ندارد، اما بسیاری از علائم و عوارض HPS قابل درمان هستند. اکثر بیماران در بخش مراقبت‌های ویژه در بیمارستان بستری می‌شوند. ممکن است برای برخی از بیماران داروهای ضدویروس تجویز شود.

نحوه‌ی گسترش این بیماری چیست؟

در کانادا، این ویروس فقط در موش‌های وحشی مشاهده شده است، به ویژه موش آهویی که در سراسر امریکای شمالی وجود دارد. سایر جوندگان مانند موش خانگی، موش صحرائی سیاه و موش صحرائی قهوه‌ای به عنوان حامل این ویروس شناخته نمی‌شوند.

هانتاویروس معمولاً زمانی منتشر می‌شود که فضله‌ها، ادرار، بزاق، یا محتویات لانه‌ی موش آهویی به هم می‌خورد و ذرات ویروسی در هوا منتشر می‌شود که ممکن است از راه تنفس وارد بدن شوند. در موارد نادر ممکن است ویروس از طریق خراش‌های ایجاد شده روی پوست به هنگام حمل یک موش وحشی، یا از طریق گازگرفتگی موش منتقل شود. احتمال انتقال

تمیز کردن خانه‌ی کسی که مبتلا به HPS است، با مرکز بهداشت همگانی محل خود تماس بگیرید.

بیرون کردن موش‌ها از خانه

از تله‌های فتری برای حذف جوندگان از ساختمان‌ها استفاده کنید. آن‌ها را داخل دولایه کیسه‌ی پلاستیکی زباله گذاشته و پس از محکم بستن درب کیسه آن را بیرون بیندازید. برای اطلاع از مناسب‌ترین روش دفع به آیین‌نامه یا مسئولان محلی رجوع کنید. برای مثال ممکن است شما امکان دفن کیسه‌ی زباله در گودالی به عمق 0.5 تا 1 متر، سوزاندن آن، یا انداختن آن داخل سطل زباله را داشته باشید. اگر می‌خواهید دوباره از تله‌ها استفاده کنید پس از برداشتن جسد موش، آنها را با محلول 1 واحد آب ژاول و 9 واحد آب ضدعفونی کنید.

جلوگیری از ورود موش به خانه

حجم پناهگاه‌های جوندگان، مانند بوته‌های انبوه یا هیزم‌های انباشته، و خوراکی یا زباله را تا شعاع 35 متری خانه‌ی خود کاهش دهید. تمام سوراخ‌های موجود در دیوارها، پنجره‌ها، درها و سقف خانه‌ی خود را مسدود کنید.

مکان‌های حضور موش‌ها را به شکلی ایمن تمیز کنید

در زمان تمیزکاری یک ماسک فیلتردار مناسب و اندازه، دستکش‌ها و عینک لاستیکی بپوشید. این ماسک‌ها دارای فیلترهای سری 100 مورد تأیید NIOSH از قبیل N100، P100، و R100 (که قبلاً به آنها فیلتر HEPA گفته می‌شد) یا دارای ماسک تنفسی با کارتریج P100 هستند. همچنین می‌توان از ماسک N95 استفاده کرد. ماسک مخصوص گرد و غبار یا نقاشی مشابه این ماسک‌های تخصصی نمی‌باشد. ماسک‌های تخصصی را می‌توان از فروشگاه‌های لوازم ایمنی یا برخی فروشگاه‌های لوازم و ابزار ساختمان‌سازی تهیه کرد. واحد بهداشت همگانی محلی شما یا ورکسیف بی‌سی می‌تواند اطلاعات بیشتری درباره‌ی عملکرد، کاربرد و محدودیت‌های ماسک‌ها به شما بدهد. برای آگاهی بیشتر به وبسایت www.worksafebc.com مراجعه کنید.

به هنگام تمیز کردن محلی که موش در آن زندگی کرده است، از گرد و خاک به پا کردن پرهیز کنید. قبل از شروع، هوای تمامی محل‌های اطراف را به مدت 30 دقیقه تهویه کنید. یک محلول ضدعفونی کننده آماده داشته باشید. اکثر ضدعفونی کننده‌های معمولی و شوینده‌های خانگی مناسب می‌باشند. آب ژاول رقیق (1 واحد آب ژاول و 9 واحد آب) هم می‌تواند استفاده شود.

وقتی که با پوشیدن ماسک، دستکش‌ها و عینک لاستیکی، مراحل مقدماتی گفته شده را انجام دادید، این مراحل را به انجام برسانید:

1. محلول ضدعفونی کننده را به دقت روی زباله‌ها بریزید تا از انتشار هرگونه ویروسی جلوگیری شود - از آبپاش استفاده نکنید. اجازه دهید به مدت 10 دقیقه خیس بخورد.
2. فضولات، مواد داخل لانه و سایر زباله‌ها را با یک حوله کاغذی بردارید و داخل کیسه زباله‌ی پلاستیکی بگذارید. زمین خشک را جارو نکنید. از جاروبرقی استفاده نکنید.
3. کیسه‌ی زباله را داخل کیسه‌ی دیگر قرار داده، درب آن را محکم بسته و با توجه به آیین‌نامه‌های محلی دفن کنید، بسوزانید یا در سطل زباله بگذارید.
4. فرش‌ها را با شامپو فرش یا بخار بشویید، لباس‌ها و روتختی‌ها را با آب داغ و مواد شوینده بشویید و زمین‌ها، پیشخان‌ها، کابینت‌ها و کتوهای را که در تماس با موش بوده‌اند ضدعفونی کنید.
5. دستکش‌های لاستیکی را قبل از در آوردن با ماده‌ی ضدعفونی کننده یا آب و صابون بشویید. پس از خارج کردن دستکش‌ها، دست‌های خود را با آب و صابون بشویید.

به هنگام طبیعت‌گردی یا چادر زدن از موش‌ها دوری کنید لانه‌های زیرزمینی جوندگان را به هم نزنید. از کلبه‌هایی که در آن فضولات موش یا موش صحرایی وجود دارد استفاده نکنید. غذای خود را در ظروف ضدجونده نگاه دارید.

برای آگاهی بیشتر

برای آگاهی بیشتر درباره‌ی چگونگی کنترل موش و موش صحرایی به [HealthLinkBC.ca File #37](http://HealthLinkBC.ca/File/37) خلاصی از شرح جوندگان (موش‌های صحرایی و خانگی) رجوع کنید.

برای راهنمایی پیرامون روش صحیح شستن دست‌ها به [HealthLinkBC.ca File #85](http://HealthLinkBC.ca/File/85) شستن دست‌ها برای والدین و کودکان رجوع کنید.

BC Centre for Disease Control
An agency of the Provincial Health Services Authority